ΣΥΡΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀπο ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἤδη βλέπομεν πανταχοῦ ἀναδύοντας τοὺς τύπους, οὓς ὁ συρμὸς κατὰ τὸ θέρος τοῦτο θ' ἀκολουθήσῃ, καὶ ἐξ αὐτῶν δυνάμεθα νὰ προεικάσωμεν τίνας αλλαγὰς θὰ ὑποστῇ κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας, ἢ ποῦ θὰ δείξῃ ἐμμονὴν εἰς τὰ παλαιὰ καὶ παραδεδεγμένα. Ἐν τούτοις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παρατηρήσεων δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα, ὅτι καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ θερμὴν τοῦ ἔτους ὥραν ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ χρῶμα τῶν ὑφασμάτων, ἐξ ὧν θὰ κατασκευάζωνται τὰ ἐνδύματα, θὰ ἐπικρατήσωσι τὰ βαθύχροα καὶ τὰ μελαψά, τοῦτο δὲ μᾶς ἐνθυμίζει ἀκουσίως τοὺς λόγους, οὓς ἐσχάτως ἐπίσημός τις τῆς Βιέννης ἰατρὸς ἐξήνεγκεν ἐνώπιον ἐκλεκτῆς καὶ πυκνῆς ὁμηγύρεως, ὁμιλῶν περὶ τῶν *σφαλμάτων* καὶ τῶν *ἐλλείψεων* τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱματισμοῦ. Ἐν πρώτῃ μοίρᾳ σκοπὸν ἔχει τὸ ἔνδυμα νὰ προφυλάττῃ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἔξω ψύχους καὶ ἀπὸ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, εἶτα δὲ νὰ παρακωλύῃ τὴν ὑπέρμετρον δαπάνην τῆς σωματικῆς θερμότητος χωρὶς ὅμως νὰ παρεμποδίζῃ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἐλευθέραν ἀναπνοήν, καὶ νὰ μὴ παραβλάπτῃ τὴν ὁμαλὴν τοῦ σώματος ἡμῶν ἀνάπτυξιν. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε θερμάστρα παράγουσα θερμότητα, τὸ δὲ ἔνδυμα εἶνε ὄργανον δι' οὗ ἐξομαλύνονται καὶ διαρρυθμίζονται αἱ αἰφνίδιαι καὶ ἀπότομοι τῆς θερμοκρασίας μεταβολαί. Ἀλλ' ὁ κύριος τῆς θερμότητος κανὼν εἶνε ὁ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπὶ τοῦ σώματος ἐνδυμάτων ἀήρ, καὶ διὰ τοῦτο προτιμότερα τῶν λείων εἶνε τὰ τριχωτὰ ὑφάσματα, ἐπειδὴ ἐντὸς αὐτῶν ὑπάρχει περισσότερος ἀὴρ συγκρατῶν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐκπεμπομένην θερμότητα. Ὁμοίως καὶ τὸ χρῶμα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θερμότητα, σπουδαῖον διαδραματίζει πρόσωπον, αἱ δὲ κυρίαι παραβαίνουσι τὰ διδάγματα τῆς φυσικῆς, ἐνδυόμεναι τὸ μὲν θέρος μελανά, τὸν χειμῶνα δὲ λευκὰ ἱμάτια. Κατὰ τῆς κυκλοφορίας δὲ τοῦ αἵματος ἀρχίζομεν ἀπὸ τοῦ θηλάζοντος βρέφους νὰ διαπράττωμεν ἐγκλήματα, διότι τοῦτο πολλάκις *σπαργανοῦται* τόσον σφιγκτά, ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον ν' ἀναπνεύσῃ, οὐχὶ δὲ σπανίως συμβαίνει, θέλον ν' ἀπαλλαγῇ τῶν δεσμῶν τοῦ σώματός του, νὰ ἐξαρθρώνῃ τὰ μέλη του. Κατὰ τὴν νεανικὴν καὶ ἀνδρικὴν ἡλικίαν μεγάλως ἁμαρτάνομεν κατὰ τῆς αἱματικῆς κυκλοφορίας φέροντες ὑπερμέτρως στενὰ περιλαίμια, ἐξ ὧν, ἐπειδὴ αἱ φλέβες τοῦ λαιμοῦ καταλήγουσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον, προκαλοῦνται συμφορήσεις κατὰ τὴν κεφαλήν, εὐρύνσεις τῶν αἱματοφόρων ἀγγείων, ἐπιστάξεις ἐκ τῆς ῥινὸς καὶ συνεχεῖς κεφαλαλγίαι. Τὰς πλείστας ὅμως βασάνους ὑποφέρει τὸ στῆθος καὶ κατ' αὐτοῦ ἐπιχειροῦμεν πᾶν ὅ,τι βλαβερὸν καὶ ἀσύμφορον πρὸς την ὑγίειάν του. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τῶν ἀνδρῶν δὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν πολλά, αἱ γυναῖκες ὅμως φέρουσιν ἅπασαν τὴν ἐνοχήν, διότι χάριν ματαίας φιλαρεσκείας μετέρχονται πᾶν μέσον, ὅπως καταστήσωσι τὸ κυριώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὄργανον σαθρὸν καὶ ἀνίκανον πρὸς τακτικὴν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν. Καὶ αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες καὶ Ῥωμαῖαι ἐφυλάττον τὸ στῆθός των μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας, ἀλλ' ἐν ᾧ προσεπάθουν νὰ περικλείσωσιν αὐτὸ μετὰ χάριτος δὲν ἐλησμόνουν ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ τὸ στρεβλώσωσιν ὁλοτελῶς. Κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἤρχισαν νὰ φέρωσι σανίδας ἐπὶ τοῦ στήθους, κατόπιν ἀντικατέστησαν ταύτας διὰ χάλυβος καὶ ἐξ αὐτοῦ παρήχθη ὁ στηθόδεσμος τῶν ἡμετέρων χρόνων, ἀληθὲς βασανιστήριον ὄργανον, προκαλοῦν πλείστας ὅσας καὶ φοβερὰς ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ὑπογαστρίων ὀργάνων. Τὰ ἱμάτια τῶν γυναικῶν ἔπρεπε ν' κατασκευάζωνται ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου τεμαχίου ὑφάσματος, νὰ ἦνε δηλαδὴ ἁπλᾶ καὶ νὰ προσηλοῦνται ἐπὶ τοῦ σώματος κατὰ τὴν μασχάλην καὶ τὸ ἰσχίον, ὡς τοῦτο συνέβαινεν εἰς τὰς Ἑλληνίδας τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ὁμοίως καὶ ὡς πρὸς τὴν κόμμωσιν καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς κεφαλῆς εἰς πολλὰ σφάλματα περιπίπτουσιν αἱ γυναῖκες, διότι πρῶτον μὲν ἡ σφιγκτὴ περίδεσις τῆς κόμης των ἐλαττόνει τὴν αὔξησιν τῶν τριχῶν, ἔπειτα δὲ οἱ πῖλοι τῶν κυριῶν καθίστανται ἀντικείμενα ἄξια γέλωτος, ὄντες σήμερον μὲν ὑπὲρ πᾶν μέτρον μεγάλοι, αὔριον δὲ μικροσκοπικοὶ καὶ ὅλως ἀκατάλληλοι ὅπως καλύψωσι κἂν τὴν κεφαλήν. Πάντων δὲ τούτων τῶν κακῶν αἰτία εἶνε, ὡς εἶπεν ὁ ἔμπειρος ἐκεῖνος ἐπιστήμων, οὐχὶ ἡ ἄγνοια, ἀλλ' ἡ ἄνοια καὶ ματαιοφροσύνη, ἥτις ἐκυρίευσε σήμερον ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας.

Ἡμεῖς ὅμως μὴ ἔχοντες ἄλλο καταλληλότερον νὰ παραθέσωμεν σήμερον συρμικὸν ὑπόδειγμα, ἀρκούμεθα εἰς τὴν δημοσίευσιν ἑνὸς καινοφανοῦς εἴδος πίλου, οἷον ἀπό τινος αἱ γυναῖκες φέρουσι κατὰ προτίμησιν, ἕως ὅτου τὸν ἀντικαταστήσωσι διὰ τῶν κατὰ τὰς θερινὰς ἡμέρας ἀναποφεύκτων ψιαθίνων.

☛ Πρὸς τοὺς νέους φίλους τῆς „Κλειοῦς" ἐπαναλαμβάνομεν λέγοντες ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμετέρου φύλλου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἤρχισεν ὀλίγον ἐκπροθέσμως, τὰ καθ' ἕκαστα τεύχη θὰ ἐκδίδωνται καὶ αὐτὰ ἐπὶ ὀλίγον ἀκόμη χρόνον βραδύτερον τῆς ἐν τῇ προμετωπίδι των σημειουμένης ἡμερομηνίας.

☛ Γνωστοποιοῦμεν τοῖς ἐν Μανσούρᾳ καὶ τοῖς πέριξ φιλομούσοις συνδρομηταῖς ὅτι τὴν ἐκεῖ ἐπιστασίαν ἀνέλαβεν ὁ φίλος κ. *Γεώργ. Παπανικολάου* ἐν Μανσούρᾳ, χάριν δὲ τῶν ἐν Ζαγατζὶκ καὶ τοῖς πέριξ φίλων ἡμῶν ἀνεδέχθη τὴν ἐπιστασίαν τῆς „Κλειοῦς" ὁ ἐν Ζαγατζὶκ ἀξιότιμος κύρ. *Νικ. Μπενλῆς.*

κ. Ι. Κ. Τζ. εἰς Καβάλλαν, Θ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν, κ^αν Α. Δ. εἰς Βάρναν, κ. Σ. Σ. εἰς Βιέννην. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Χρ. Π. εἰς Βαρώσια. Ἐλήφθη καὶ ἡ τελευταία ἀποστολή. — κ. Κ. Ζ. εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἡ συστημένη ἐπιστολὴ ἔφθασε, προσεχῶς δὲ θ' ἀπαντήσωμεν Ὑμῖν. Μυρίας ευχαριστίας. — κ. Α. Μ. εἰς Ἀγχίαλον. Συγχαίρομεν Ὑμῖν ἀπὸ καρδίας. Ἐνεγράψαμεν τοὺς νέους συνδρομητάς. — κ. Γ. Ῥ. εἰς Βραΐλαν, κ. Α. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ἐλάβομεν καὶ Σᾶς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας. — κ. Νικ. Μπ. εἰς Ζαγατζίκ. Τὸ ἀντίτιμον ἐλήφθη· Προσεχῶς θὰ σταλῶσι ταχυδρομικῶς. — κ. Δ. Ν. Π. εἰς Σουλινᾶν. Σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ Σᾶς ἀποστέλλονται. — κ. Α. Κ. εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐλήφθησαν καὶ ἐν βραχεῖ θὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν σχετικὰς πληροφορίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἐδουάρδος Ἔγγελ (μετὰ εἰκόνος). — Φυσιολογία τοῦ ἐρυθήματος (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ἀσκληπιάδου. — Αἱ ἐν Κύπρῳ Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες (Ἀπόσπασμα ἀνεκδότου συγγραφῆς) ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλου, δικαστοῦ. — Ἡ Ἐπαΐτις (Διήγημα. — συνέχεια). — Πινακοθήκη, ἤτοι ἑρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Παραγωγὴ ζακχάρεως. — Χαρακτηρισμὸς τῶν Γάλλων. — Ἡ φλυαρία καὶ τὰ τραγούδια βοηθητικὰ τῆς μακροβιότητος. — Πώλησις ὁλοκλήρου πόλεως. — Περίεργος παρισιανὴ δίκη). — Ἐπιστήμη καὶ καλλιτεχνία. (Εἰκονογραφημένα Ἀπομνημονεύματα τοῦ Τσάρου. — Τὰ μελοδράματα τοῦ Βάγνερ ἐν Βρυξέλλαις. — Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀγάλματος τῆς Νιόβης. — Ἀλληγορικαὶ εἰκόνες ἐν τῇ Σορβώνῃ τῶν Παρισίων). — Βιβλιοθήκη. — Συρμικὴ ἐπιθεώρησις (μετὰ εἰκόνος). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ἐδουάρδος Ἔγγελ. Ἐκ βεροληναίας φωτογραφίας (σελ. 65). — Ὁ Γουτεμβεργ δεικνύων τῷ Φοῦστ τὸν πρῶτον ἔντυπον χάρτην (σελ. 69). — Οἰκειότης. Εἰκὼν ὑπὸ Ῥοβέρτου Beyschlag (σελ. 73). — Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀγοράζοντες σκεῦος (σελ. 76).

Ἐκδότης Π. Δ. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, *ἐν Λειψίᾳ.* — *Χάρτης ἐκ τῆς* Neue Papiermanufactur *ἐν Στρασβούργῳ.* — *Μελάνη* Frey & Sening, *ἐν Λειψίᾳ.*